

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **navrhovatelů: a) Mgr. L.Z., b) Mgr. M.Z.L.**, proti **odpůrci obci Horská Kvilda**, se sídlem Horská Kvilda 40, **v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy-územního plánu obce Horská Kvilda ze dne 30.4.2013 č.j. 4/2013,**

t a k t o :

- I. Řízení s e z a s t a v u j e.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatelé se návrhem ze dne 6.11.2014 na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Horská Kvilda ze dne 30.4.2013 č.j. 4/2013 domáhají zrušení shora uvedeného opatření obecné povahy, in eventum zrušení územního plánu v části týkající se parc. č. 195/5 v k.ú. Horská Kvilda.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Dle § 33 odst. 8 s.ř.s. podá-li více osob společný návrh, jedná v řízení každý sám za sebe a s účinky jen pro svou osobu.

Soudní poplatky jsou upraveny zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o soudních poplatcích*“).

Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích ve věcech správního soudnictví je poplatníkem soudního poplatku za řízení ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Podle § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona jde-li o soudní poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

Podle položky 18, bod 2 písm. b) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích činí soudní poplatek za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy 5.000,- Kč.

Při podání předmětného návrhu na něm byly vylepeny kolky v hodnotě 5 000,-Kč.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10.8.2011, č.j. 1 As 74/2011-251 (publikovaném ve Sb. NSS pod č. 2410/2011) se uvádí, že účastníci řízení, kteří učinili společný návrh (§ 33 odst. 8 s.ř.s.), netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 o.s.ř., neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat. Každý z nich vystupuje v řízení jako samostatný účastník, a proto je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích, a § 2 odst. 8 téhož zákona a contrario].

S ohledem na shora citovaný rozsudek byli navrhovatelé výzvou soudu ze dne 20.11.2014 č.j. 59 A 4/2014-123 vyzváni, aby a) každý z nich zvlášť v kolcích na připojeném tiskopisu doplatil na soudní poplatek za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Horská Kvilda ze dne 30.4.2013 č.j. 4/2013 částku 2.500,-Kč nebo b) písemně sdělili, který z nich zaplatil v kolkových známkách soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Horská Kvilda ze dne 30.4.2013 č.j. 4/2013, a současně vyzývá toho z navrhovatelů, který soudní poplatek neplatil, aby soudní poplatek za podání návrhu na zrušení obecné povahy ve výši 5.000,- Kč zaplatil, a to v kolcích na připojeném tiskopisu nebo na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5939000414.

Ve výzvě soudu bylo navrhovatelům současně sděleno, že vzhledem k tomu, že v dané věci byla při podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy zaplacená toliko částka 5.000,- Kč, aniž by bylo uvedeno, který z nich ji zaplatil, a jelikož k zaplacení soudního poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy byli povinni jednotlivě oba navrhovatelé (tj. mělo být zaplacen 2 x 5.000,- Kč), má soud za to, že každý navrhovatel zaplatil polovinu soudního poplatku. V neposlední řadě byli navrhovatelé poučeni o tom, že nebude-li soudní poplatek zaplacen/doplacen, soud ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastaví.

Navrhovateli ad a) byla výzva doručena dne 25.11.2014, navrhovatelce ad b) byla výzva doručena dne 1.12.2014.

V reakci na výzvu bylo soudu doručeno podání navrhovatelů ze dne 5.12.2014, v němž uvádí: „Navrhovateli, manželům Z. byla doručena výzva nadepsaného soudu, aby doplatil soudní poplatek ve výši 5.000,-Kč nebo sdělil, který z manželů (dle soudu samostatných navrhovatelů) zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000,-Kč. Navrhovatel je přesvědčen, že výzva je nezákonná. Navrhovatele tvoří manželský pár, který má ve společném jmění manželů pozemek v katastrálním území Horská Kvilda a díky tomu je také legitimován k podání žaloby. Je v rozporu s právní teorií společného jmění manželů, aby úkony manželů, týkající se majetku ve společném jmění manželů, byly považovány za samostatné úkony, což platí jak v oblasti hmotněprávní, tak i v oblasti procesní. Manželé tedy nejsou každý samostatným navrhovatelem ve smyslu § 33 odst. 8 s.ř.s., de facto navrhovatelem jediným, když správu majetku spadajícího do společného jmění manželů mohou vykonávat výlučně společně a z těchto úkonů jsou zavázáni společně a nerozdílně. Žaloba tedy z jejich strany nemohla být podána jinak, než jako jeden úkon (viz. odst. 42 rozhodnutí NSS na něž odkazuje sám nadepsaný soud). Výklad podávaný nadepsaným soudem by byl diskriminační ve vztahu k jedné z forem vlastnictví, kterou je společné jmění manželů, v porovnání s vlastnictvím individuálním. Rozhodnutí NSS, na které nadepsaný soud odkazuje, je zásadně nepřiléhavé,

když se týká skutečné plurality navrhovatelů (s.r.o. a fyzická osoba), nikoli manželů, kde pluralita navrhovatelů ve skutečnosti s ohledem na povahu společného jmění manželů není dána. Zdvojnásobení soudního poplatku není opodstatněno ani fakticky, když nároky na výkon soudnictví se podáním žaloby manžely jednajícími společně a zavázanými společně a nerozdílně nijak nezvyšuje. Závěrem navrhovatel odkazuje na § 2 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.“

Navrhovatelé ve svém podání mimo jiné uvádí, že rozsudek Nejvyššího správního soudu, na který zdejší soud odkazuje (tj. rozsudek č.j. 1 As 74/2011 – 251 ze dne 10.8.2011), nelze vztáhnout k danému případu, neboť účastníky jsou tu obchodní společnost a fyzická osoba, nikoliv manželé. Dle navrhovatelů není s ohledem na povahu společného jmění manželů ve skutečnosti pluralita navrhovatelů dána. Dle jejich názoru správu majetku spadajícího do společného jmění manželů mohou vykonávat výlučně společně a z těchto úkonů jsou zavázáni společně a nerozdílně. Návrh ve věci tedy nemohl být podán jinak, než jako jeden úkon.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.8.2011 č.j. 1 As 74/2011 – 251, část V.D., řeší situaci soudních poplatků za řízení o kasační stížnosti podané dvěma osobami (zde skutečně obchodní společnosti a fyzické osoby). Z textu se podává následující: „[42] Pro posouzení otázky, zda měly být v daném případě zaplacený za řízení o kasační stížnosti dva soudní poplatky, každý ve výši 3000 Kč (dle Sazebníku poplatků účinného do 31.8.2011 – pozn. soudu), je rozhodující, zda dokument označený jako kasační stížnost je jediným úkonem, který museli učinit oba žalobci společně s ohledem na jejich nerozlučné společenství, nebo dvěma úkony, jež učinil každý z žalobců samostatně. Je přitom zcela nerozhodné, že úkon(y) byl(y) učiněn(y) na jednom papíře (resp. v jedné elektronické zprávě). List papíru (elektronická zpráva) je pouze materiálním nosičem úkonu a může v sobě zahrnovat několik samostatných úkonů, a to i učiněných různými osobami.

[43] Nejvyšší správní soud se k této otázce vyjádřil již ve svých předchozích rozhodnutích. Zaujal právní názor, že § 91 odst. 2 o.s.ř. upravující tzv. nerozlučné společenství účastníků nelze aplikovat na řízení ve správním soudnictví pro odlišnou povahu tohoto řízení oproti řízení civilnímu (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, čj. 6 As 8/2011 – 145 ve věci Pražské inforádio, s. r. o., srov. též rozsudek ze dne 5. 5. 2010, čj. 2 As 23/2010 - 81). Uvedený právní závěr byl detailně odůvodněn v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, čj. 1 As 37/2005 – 154: „Vystupuje-li ve správním soudnictví na straně žalující více žalobců, nikdy mezi nimi nevzniká nerozlučné, nýbrž toliko samostatné společenství v rozepři (srov. též § 33 odst. 8 s. ř. s.). Každý z nich jedná v řízení sám za sebe a ohledně každého z nich může dopadnout řízení různým způsobem; zatímco ve vztahu k některému společníku v rozepři může soud žalobě vyhovět, ohledně jiného ji může zamítnout, odmítnout nebo řízení zastavit. Vyzní-li výsledek řízení pro každého ze samostatných společníků stejně, neznamená to automaticky, že se tak stalo ze stejných důvodů; např. zamítne-li soud žalobu [...] mohou být důvody pro zamítnutí žaloby u jednotlivých společníků různé, popř. alespoň zčásti odlišné.“

S ohledem na argument navrhovatelů, že shora citovaný rozsudek neřeší situaci, kdy na straně žalující vystupují manželé, odkazuje zdejší soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.9.2012 č.j. 1 As 5/2012 – 15 (dostupný na www.nssoud.cz), který nejenže vychází z výše citovaného rozsudku a na další předchozí souladnou judikaturu Nejvyššího

správního soudu odkazuje, zabývá se též situací, kdy žalobci byli manželé, navíc spoluvlastníci nemovitosti. V tomto směru z rozsudku plyne: „ [14] *O odlišnou situaci (tím míněno- samostatné společenství v rozepří) nejde ani tehdy, pokud jsou žalobci spoluvlastníky nemovitosti, o kterou se v daném správním řízení jedná. V rozsudku z 9. 12. 2010, čj. 9 As 43/2010-50, Nejvyšší správní soud uvedl, že i spoluvlastníci nemovitosti jsou samostatnými účastníky správního řízení. Zájmy spoluvlastníků navíc mohou být mnohdy zcela protichůdné, tak jako v případě, kterého se týkal uvedený rozsudek. I proto tak úkon jednoho spoluvlastníka nelze automaticky přičítat druhému spoluvlastníku. Posledně citovaný rozsudek tak velmi důrazně odlišil soukromoprávní rovinu spoluvlastnictví od roviny veřejnoprávní. Tato procesní samostatnost ve správním řízení se tak přirozeně odráží i do samostatnosti účastenství v soudním řízení správním.*

[15] *Všechny výše předestřené závěry judikatury Nejvyššího správního soudu plně dopadají i na nyní posuzovanou věc. Stěžovatelka je sice společně se svým manželem, žalobcem a), spoluvlastníci pozemků, na nichž manželé zamýšlí umístit fotovoltaickou elektrárnu, nicméně to nemění nic na tom, že jak v řízení před správními orgány, tak v řízení před správními soudy tyto osoby mohou vystupovat a vystupují jako nezávislé osoby. Jedná se tedy o zcela odlišný procesní režim, než jaký se uplatní v občanském soudním řízení (...).*“

V neposlední řadě poukazuje zdejší soud i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.5.2014 č.j. 7 As 56/2014-30 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž se Nejvyšší správní soud opět vyjadřuje k soudním poplatkům ve věci, kde je pluralita žalobců [zde označení pod písmeny a) – z)], z nichž někteří jsou i vlastníky pozemku ve formě společného jmění manželů. Rovněž v této věci soud uzavřel, že soudní poplatek byli povinni zaplatit všichni žalobci, neboť se nejedná o nerozlučné společenství žalobců.

Ze všech výše zmíněných rozsudků vyplývá, že ve správním řízení soudním každý účastník jedná v řízení sám za sebe, a proto každému z navrhovatelů (žalobců) vzniká podáním návrhu (žaloby) na základě § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích poplatková povinnost.

Výše citovaná judikatura, od které nemá zdejší soud důvod se odchýlovat, vyvrací názor navrhovatelů, že nejsou každý samostatným navrhovatelem ve smyslu § 33 odst. 8 s.ř.s. I přesto, že se návrh týká nemovitosti spadající do společného jmění manželů, pro úspěch návrhu není nezbytně nutné, aby jej podali společně. Vzhledem k tomu, že však společný návrh učinili, byli oba dva povinni za návrh zaplatit soudní poplatek. Výzva soudu k zaplacení/doplacení soudních poplatků tak byla zcela důvodná.

Ve výzvě soudu ze dne 20.11.2014 č.j. 59 A 4/2014-123 byli navrhovatelé poučeni, že s ohledem na to, že ve věci byla při podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy zaplacená tolíko částka 5.000,- Kč, aniž by bylo uvedeno, který z žalobců ji zaplatil, a jelikož k zaplacení soudního poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy byli povinni jednotlivě oba žalobci (tj. mělo být zaplacen 2 x 5.000,- Kč), má soud za to, že každý žalobce zaplatil polovinu soudního poplatku.

Lhůta pro doplacení soudních poplatků tak navrhovatelům končila ve vztahu k navrhovateli ad a) dne 5.12.2014 (pátek), ve vztahu k navrhovatelce ad b) dne 11.12.2014 (čtvrtek).

Soudní poplatky nebyly ve stanovené lhůtě zaplacený a navrhovatelé ani soudu nesdělili, který z nich částku 5 000,-Kč zaplatil.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Ve smyslu § 9 odst. 1 části věty za středníkem zákona o soudních poplatcích soud řízení zastaví po marném uplynutí lhůty, kterou určí poplatníkovi k zaplacení nezaplaceného soudního poplatku.

Vzhledem k tomu, že soudní poplatky za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebyly ve stanovené lhůtě doplacený a nebyly doplacený ani k okamžiku vydání tohoto rozhodnutí soudu, soud podle § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s § 9 odst. 1 části věty za středníkem zákona o soudních poplatcích řízení o zrušení opatření obecné povahy usnesením zastavil.

Protože řízení bylo skončeno procesním rozhodnutím, nemohl se soud zabývat věcnými argumenty obsaženými v návrhu.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s. ř. s. *a contrario*).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. ledna 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková